

der iøvrigt ikke gjøre sig gjældende ligeoverfor Deeltagerne i en saadan Forbrydelse, uden at det dog ansees for nødvendigt eller rigtigt at optage en udtrykkelig Bestemmelse desangaaende i Lighed med den norske Straffelovs Kap. 14 § 17 — føre imidlertid naturligt til at skjelne imellem, om Drabet er udført og besluttet under den ved Fødselsmerterne hidførte Tilstand af legemlig og aandelig Afkræftelse, der kan bidrage ikke lidet til at forøge Vægten af de Qvinden ved en saadan Leilighed overvældende Følelser af Ulykke og Skam, medens det dog forudsættes, at hun ikke derved bringes i en saadan Tilstand, at hun ikke har nogen ret Bevidsthed om, hvad hun foretager sig, i hvilket Tilfælde naturligviis Udkastets Kap. 3 § 36, jfr. § 37 maa komme til Anvendelse, eller om Drabet er besluttet, forinden Fødselen begyndte, i hvilket Tilfælde Gjerningens Strafbarhed bliver langt større, navnlig naar der foreligger en forlængst fattet og roligt overveiet Plan. Man har her ikke lagt Vægten paa Overlæget, netop fordi de Omstændigheder, under hvilke et saadant her kan finde Sted, navnlig i Tilfælde af en længere Fødselsproces, synes at maatte betage samme dets almindelige kvalificerende Betydning. Ifølge de Betragtninger, der have ledet Kommissionen til at foreslaae en mildere Straf i det heromhandlede Tilfælde, har man fremdeles meent at burde indskrænke Sæns Anvendelse til det Fosterdrab, der udføres under eller strax efter Fødselen, og man har saaledes ikke kunnet slutte sig til den norske Straffelov, forsaavidt denne i Kap. 14 § 16 giver en tilsvarende Bestemmelse for det Fosterdrab, der skeer inden et Døgn efter Fødselen; iøvrigt maa det i hvert enkelt Tilfælde afgjøres efter de forhaandenværende Omstændigheder, om Drabet kan siges at være skeet strax efter Fødselen, hvilket naturligviis er at forstaae saaledes, at der skal sees hen til, om det er udført paa en Tid, da Moderen endnu var i den ved Fødselen fremkaldte Afkræftelstilstand. Under Benævnelsen „uægte Barn“ indbefattes ogsaa et af en gift Kone med en Person udenfor Ægteskab avlet Barn, og det er forudsat, at Sæns Anvendelse ikke ubelufkes derved, at Barnet ikke har befidet Vitalitet.

Det maa uden Tvivl ansees som en meget ringere Forbrydelse, at ombringe et usødt Foster end at dræbe et Barn, der er sødt til Verden, og i Overensstemmelse med denne Anskuelse er Udkastets § 190 affattet, idet der dog med Hensyn til andre Personer end Moderen skjelnes imellem, om det er med eller imod hendes Vidende og Villie, at Saadant skeer. I sidste Tilfælde er der formeentlig Opfordring til at anvende en langt strengere Straf, idet Gjerningsmanden da ikke blot maa forudsættes at bringe saavel Moderen som Fosteret i Fare, men tillige forsaavidt gjør sig skyldig i en større Forbrydelse, som han berøver Moderen hendes Barn imod hendes Villie. Medens Straffen i Paragraphens 2 første Stykker er sat til Strafarbejde indtil 6 Aar, har man derfor i Paragraphens 3die Stykke under den anførte Forudsætning foreslaaet Straf af Tugthuusarbejde fra 4 indtil 16 Aar og under særdeles skjæpende Omstændigheder paa Livstid. Ved denne sidste Bestemmelse har man navnlig havt de Tilfælde for Øie, hvor Fosterfordrivelsen har forvolbet Moders Død eller en betydelig Skade paa hendes Helbred, uden at man dog har anset det for nødvendigt udtrykkelig at udhæve dette Moment. Med Hensyn til Paragraphens Affattelse bemærkes iøvrigt, at der under Udtrykket at fordrive eller dræbe Fosteret i Moders Liv indbefattes Anvendelsen saavel af indvortes som af udvortes Midler i den nævnte Hensigt, og at det formeentlig forstaaer sig af sig selv, at det „Fruentimmer“ der lader anvende fosterfordrivende Midler paa sig, criminalistisk maa betragtes ganstke paa samme Maade, som om hun selv anvendte slige Midler, jfr. og Paragraphens 3die Stykke. Det er fremdeles en Selvsølg, at det til Begrebet om en fuldbyrdet Fosterfordrivelse „udfordres“ deels at Fosteret var levende paa den Tid, da Midlerne til dets Fordrivelse bleve anvendte, deels at Hensigten opnaaes, altsaa at en Abort fremkaldes, eller at Føsteret kommer dødt til Verden som en Følge af de anvendte Midler. Mangler nogen af disse Betingelser, foreligger der kun et Attentat paa Forbrydelsen. Kausalitetsforholdet mellem det anvendte Middel og Fosterets Død kan vistnok i mange Tilfælde